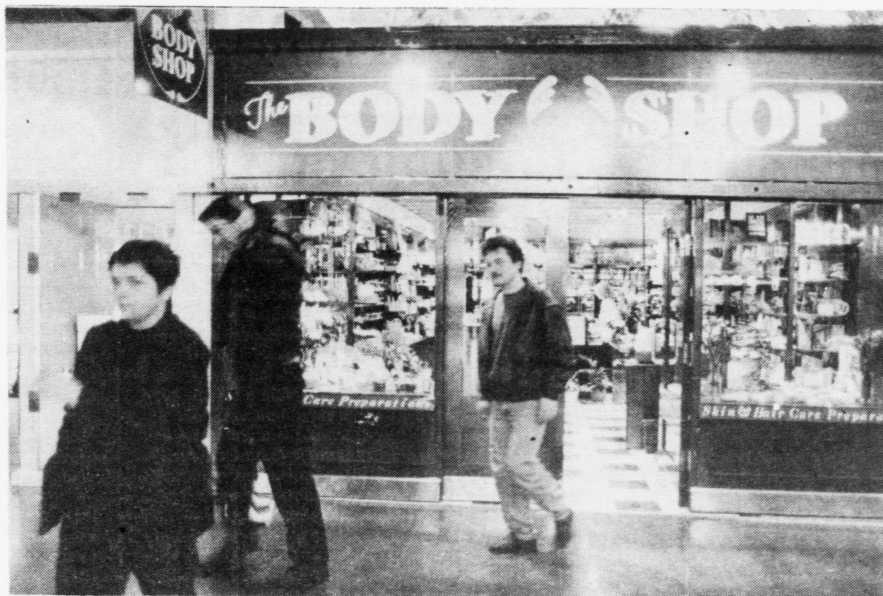

Myndir: J.K.Vang

Nýggjur sápu- og smyrslhandil

Tað rýkur av bommmum og altskyns góðgæti, tá tú fert inn á gólvíð í nýggja handlinum The Body Shop í SMS.

Selja bókur fyrrapart - smyrsl seinnapart

Tað eru tær triggjar Paula og Asloy Winther, saman við Mary Gaard, sum hava tikið seg saman um at stovna handlin. Paula og Mary hava tó hálv dagsstarv í gamla bókhandli, har tær fyrrapart selja bókur og nú seinnapart fara at selja vørur til húð, hár og

kropsrøkt, smyrsl og annað tilhoyri.

Undantikið er neglaklak, tí tað kann ikki gerastuttan lívfrøðiligt evni, og fæst ikki í handlinum, sum bert nýtir umhvørvisvinarligt tilfar til vørur.

Gjalda bert fyri innhaldið

Annars er at siga, at allar sápur, kropssmyrsl, dropar av ymsum slag at koyra í baðivatnið, er vørurnar at fáa í eini fyra ymsum stöddum. Tær nýtist ikki at keypa stórar

nøgdur enn hana, sum peningapungurin loyvir.

Eisini er sermerkt í nýggja handlinum, at vørurnar fáast fyri sámuligan prís.

Hóast útlenska heitið, so er handlin føroyskur,

Tað er ein treyt fyri at sleppa at selja hesar vørur. Slíkir handlar eru kring allan heim, og allir eita tað sama. Tað er ikki loyvt at selja onnur merki í Body Shop, sum eisini er einaumboð í Føroyum

Orsøkin til at tað rýkur av bommmum í Body Shop kemst av, at vørurnar eru

gjørðar av umhvørvisvinarligum tilfari, t.v.s. at einki evnafrøðiligt evni er nýtt, men bert náttúruúrdráttir, liting o.s.fr. Um eitt barn ikki kann halda sær, men fær hug at byta í litfægru sápur, sum standa soleiðis fyri, at smábørn røkka, so stendst ikki skaði av tí. Krambakvinnurnar siga, at tær hava eyguni við vørnum, og serliga eftir børnum, sum koma inn.

Rávøra úr 3. heiminum

Umhvørvisvinarliga fyrirkoman keypir rávøruna úr 3. heiminum. Hetta verður gjørt fyri at stuðla teimum tilfarurskomnu londunum. T.d. er ein fótrulla at fáa í Body Shop, sum børn í lítli bygd í India hava gjørt. Fyrirkoman eigur eisini eitt barnaheim og eitt sjúkrahús í Rumenia, siga Paula og Asloy Winther og Mary Gaard, sum samstundis skoyta uppí, at Handilin skal síðani senda tómu fløskurnar o.a. til Danmarkar, har tað verður burturbeint á rættan hátt. Tað kann ikki gerast í Føroyum, siga stovnarnir.

Dagny

vikan ið fór

Dagny Joensen
skrivur:

Vikan ið fór var fyri okkum í Føroyum einamest lívgandi, tí veðrið var so vælsignað.

Ikki bert klárt og sólin sá oman og niðan, men eisini at Havn í vikuskiftinum var sum eitt postkort á at lita, ein litmynd, sum í myndabókum, har luftin altið er bjartari blá enn í veruleikanum, kavin fonghvitur og blika logn - stutt sagt, sum ein glæstrimynd.

Tú verður takksom fyri so lífið, og tað gevur styrki at slíkir dagar eru av og á, hóast seinasta ódnin helst ikki enn er farin afturum, áðrenn várið kemur.

Børnini hava havt góðar lótur, sleturnar vóru tiknar fram úr goymslunum, og nógvir "sparkarar" vóru at siggja í gøtum. Eg veit um ein lítlan drong, sum á fyrsta sinni royndi seg, og endaði í eini kavafonn. Tað sakaði tó ikki, tí foreldrin ansaðu eftir soninum. Hann var væl flátin, men hóast eitt sindur skakkur, so var hann ikki bangin fyri at royna seg aftur. Soleiðis er lívið, og tú kanst bert av royndum mennast og taka avbjóðingarnar, so hvørt sum tær koma til tín.

Ikki allir samfelagsborgarar sleppa at nema sær útbúgving, tíans heldur at mennast við náttúrligum avbjóðingum - tí ongar avbjóðingar standa teimum í boði. Her hugsi eg um ungdomin, sum nú er vorðin tapari í nærum uppsteðgaða samfelagnum. Tað er kortini ikki ungdomurin, sum er atvoldin til henda sorgarleik, men kortini er hann kanska harðast raktur.

Mesti týðandi kjaðevni í vikuni var "Fimmarin" í útvarpinum, sum hesa vikuna snúði seg um arbeiðsloysi millum ungfolk, og hvørji tiltøk eru neyðug, til tess at samfelagið ikki skal "útbúgva" tey ungu til framhaldandi arbeiðsloysi, og harav eisini vónloysi.

Nógvar varð tosað aftur og fram, um tiltøk sum ungfolk fáa í boði - eitt nú at fara við Norðlýsinum og arbeiða innan Skógarrøkt landsins. Ivaleyst góð hugskot í eini trøngstøðu, men hví seta "góðgerðararbeiði" ella samfelagsgagnlig tiltøk í verk, fyri at tey ungu skulu kenna seg hava ávíst virði? Hvat skulu somu ungfolk gera, tá tey hava havt henda "kjansin"? Gevur tað teimum starvsstíg lærupláss ella útbúgving aftaná?

Mest tigandi og kanska eisini sigandi var tað, at ikki eitt ungfolk ringdi til "fimmaran" - heldur ikki foreldur og avvarandi at teimum ungu. Kann tað hugsast, at tey ungu ongan góðan eiga, og at tiltøk, sum sigling við Norðlýsinum og arbeiði í Skógarrøkt landsins eru molar vit káva av samfelagsliga borðinum?

Ein maður tók einaferð soleiðis til, at vit høvdu ballað børn okkara inn í vatt, men at vit høvdu gloymt at ballað tey út aftur. Er tað innballingin, sum heldur fram við hesum nevndu ungdomstiltøkum?

Uttaneftir var myndin í farnu viku ikki bert góðveður og "smávegis"trupulleikar.

Í Johannesburg blakaðu tey svørt fólk úr tokinum, tí hvítt minnilutin vil hava apartheit skipanina herða, og at avtaka vunnin stíg, sum hóast alt er roynd. Í SvF sóu vit vaksir menn ligga eftirá. Munnu teir ikki eiga smábørn, sum teir heldur vildu uppalt í eini betri verð, enn at gerast verjuleysir offur í einum avskepalðum bardaga?

Í Aserbadjan skutu hermenn eftir sivilfólkunum. Munnu børnini har sleppa at spæla sær í kavanum, ella verða tey eisini nýtt sum kúlufóði? Hvør ansar eftir børnunum har?

Í Fraklandi hevur Tjóðskaparfylkingin Le Pen fingið góða undirtøku. Teirra sjónarmið er at savna øll fremmand fólk í legur, fyri síðani at senda tey heim aftur, har tey eru ættað. Eitt sjónvarpsfólk spurdi fólk á gøtuni um teirra hugsan, men eingin vildi kennast við Le Pen. Er tað - sum við so mongum øðrum, at fólk ikki vilja viðurkenna, at tey hava ein fanahvølp í sær? Hvør ansar eftir teimum verjuleysu?

Hóast nýggjan handil, so eru stovnarnir ikki óroyndir í hesum yrki. Vinstrumegin: Mary Gaard, sum hevur verið í gamla Bókahandli í 16 ár, Asloy Winther og Paulina Winther, sum eisini hevur verið krambakvinnu í mong ár